

Sygn. akt V CZ 39/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

SSA del. do SN Katarzyna Polańska-Farion

w sprawie z powództwa C. K., A. Z.

i A. F.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej w N.

o uchylenie uchwały,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 18 czerwca 2014 r.,

zażalenia powoda C. K.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 21 lutego 2014 r.

oddala zażalenie i zasądza od powoda C.

K. na rzecz pozwanej kwotę 120 (sto dwadzieścia)

zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 21 lutego 2014 r. odrzucił apelację powoda C. K. od wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 24 maja 2013 r. na podstawie art. 373 k.p.c. jako niedopuszczalną. W uzasadnieniu wskazał, że apelacja ta została wniesiona od orzeczenia nieistniejącego. Wprawdzie powód w piśmie procesowym z dnia 7 listopada 2012 r. zgłosił, obok zawartego w pozwie żądania uchylenia uchwały walnego zgromadzenia pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej z dnia 26 czerwca 2012 r., również żądanie stwierdzenia nieważności tej uchwały, jednak Sąd Okręgowy w zaskarżonym wyroku poprzestał na orzeczeniu w przedmiocie uchylenia uchwały, oddalając powództwo w tym zakresie.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód C. K. wniósł o jego uchylenie i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego, zarzucając Sądowi Apelacyjnemu naruszenie art. 373 w związku z art. 370 i art. 367 § 1 k.p.c. przez błędne uznanie, że apelacja została skierowana przeciwko orzeczeniu nieistniejącemu.

W odpowiedzi na zażalenie pozwana wniosła o jej oddalenie i zasądzenie na jej rzecz od skarżącego kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Z sentencji wyroku Sądu Okręgowego, przeciwko któremu skarżący skierował apelację oraz z uzasadnienia tego orzeczenia jednoznacznie wynika, że zawarte w nim rozstrzygnięcie odnosi się wyłącznie do żądania pierwotnie zgłoszonego w pozwie, tj. żądania uchylenia uchwały organu pozwanej Spółdzielni. Wyłącznie to żądanie zostało wskazane w komparycji wyroku jako przedmiot rozpoznania i rozstrzygnięcia i do tego tylko żądania ograniczone zostały pisemne motywy orzeczenia. Trafnie zatem Sąd Apelacyjny uznał, że apelacja powoda, wywiedziona przeciwko rozstrzygnięciu oddalającemu żądanie stwierdzenia nieważności uchwały trafiła w „próżnię”, gdyż orzeczenie taki nie zostało podjęte. Wniosku tego nie považają skutecznie argumenty skarżącego wskazujące na

wzajemne relacje między zgłoszonymi przez niego ostatecznie żądaniemi, determinujące właściwą kolejność ich rozpoznania.

W sytuacji, gdy sąd nie orzekł o całości żądania lub o wszystkich żądaniach pozwu, strona może - stosownie do art. 351 § 1 k.p.c. - złożyć wniosek o uzupełnienie orzeczenia; jeżeli zaś wnosi środek odwoławczy dotyczący przedmiotu nieobjętego rozstrzygnięciem w sentencji orzeczenia, to środek ten podlega odrzuceniu jako niedopuszczalny z powodu braku substratu zaskarżenia.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.